

С.А. Кузнецова, А.Ф. Лебедева // Вестник Красноярского гос. ун-та. Сер. естественных наук. — 2005. — № 2. — С. 121-124.

7. Негаева С.В. Новое поколение биологически активных добавок [Электронный ресурс] / С.В. Негаева; ООО НПП "Биотика-С". — Режим доступа: (<http://www.biotika.ru>)

8. Новинюк Л.В. Цитраты — безопасные нутриенты / Л.В. Новинюк // Пищевые ингредиенты. Сырье и добавки. — 2009. — № 3 — С. 70-71.

9. Гигиенические требования по применению пищевых добавок: СанПин 2.3.2. 1293-03. — М.: Федеральный центр Госсанэпиднадзора Минздрава России, 2003. — 416 с.

10. Патент України № 37412; МПК (2006) B01J 13/00. Спосіб отримання екологічно чистих наночастинок електропровідних матеріалів "Електроімпульсна абляція". — Опубл. 25.11.2008. Бюл. № 22/2008.

11. Патент України № 39397 МПК (2009) C07C 51/41; C07F 5/00; C07T 15/00; C07C 53/00. Надчистий водний розчин нанокарбоксилату металу. — Опубл. 25.02.2009. Бюл. № 4, 2009.

12. Патент України на корисну модель № 38391; МПК (2006): C07C 51/41, C07F 5/00, C07F 15/00, C07C 53/126 (2008.01), C07C 53/10 (2008.01), A23L 1/00, B82B 3/00. Спосіб отримання карбоксилатів металів "Нанотехнологія отримання карбоксилатів металів" / Косінов М.В., Каплуненко В.Г. — Опубл. 12.01.2009, бюл. № 1/2009.

13. Патент України на корисну модель № 49049. МПК (2009): C07C 51/41, C07F 5/00, C07F 15/00, C07C 53/00, B82B 3/00. Надчистий нанокарбоксилат / Косінов М.В., Каплуненко В.Г.; Опубл. 12.04.2010, бюл. № 7/20.

14. Талалаева О.Д. Изучение комплексобразования ионов цинка с лимонной кислотой / О.Д. Талалаева, А.С. Тихонов // ЖОХ. — 1953. — № 23. — С. 2067-2071.

15. Методы определения токсичности и опасности химических веществ (токсикометрия) / Под ред. И.В. Саноцкого. — М.: Медицина, 1970. — 343 с.

16. Система стандартов безопасности труда. Вредные вещества. Классификация и общие требования безопасности: ГОСТ 12.1.007-76 (1999).

17. Сравнительная оценка биодоступности органических и неорганических форм цинка in vivo / М. Баяржаргал, И.С. Зилова, С.Н. Зорин и др. // Вопросы питания. — 2008. — Т. 77, № 1. — С. 34-37.

18. Вредные вещества в промышленности. Т. 3. Неорганические и элементоорганические соединения: справочник для химиков, инженеров и врачей. — 7-е изд. / Под ред. Н.В. Лазарева, И.Д. Гадаскиной. — Ленинград: Химия, Ленинградское отделение, 1974. — 607 с.

19. Рего К.Г. Метрологическая обработка результатов технических измерений / К.Г. Рего. — К.: Техника, 1987. — 127 с.

Надійшла до редакції 12.06.2010.

ГІГІЄНІСТ ЗА ПОКЛИКАННЯМ

**До ювілею
професора кафедри
загальної гігієни та
екології Національного
медичного
університету
ім. О.О. Богомольця
КОНДРАТЮКА В.А.**

*Моєю філософією
життя є чесна щоденна
робота. Стараюсь жити
сьогоднішнім днем,
тому що завтра вже
буде пізно, буде щось
нове, інше.
Час плине дуже швидко,
тому треба встигнути
якомога більше.
Володимир
КОНДРАТЮК*

НАШІ ЮВІЛЯРИ

Професору кафедри загальної гігієни та екології Кондратюку Володимиру Андрійовичу виповнилося 75 років, але він як справжній гігієніст зумів зберегти добре здоров'я та ясний розум. І сьогодні він ще продовжує активно навчати студентів, передає свій багатий досвід молодим колегам, проводить практичні заняття зі студентами та читає їм лекції. Він залучений також до складу Консультативної ради університету.

Народився В.А. Кондратюк 14 лютого 1936 року у родині службовців у смт. Чорний Острів Кам'янець-Подільської області (нині — Хмельницької). 1946 року після закінчення батьком Вінницького медичного інституту сім'я переїхала до Тернопільської області. Закінчивши у 1953 році Підволочиську середню школу, Володимир Андрійович вступив до

Львівського державного медичного інституту. Вибір санітарно-гігієнічного факультету певною мірою був обумовлений спеціальністю і авторитетом батька, який у той час працював головним лікарем Підволочиської райсанепідстанції.

Успішно закінчивши навчання в інституті 1959 року, він був направлений за розподілом на посаду завідувача паразитологічним відділом Джамбульської обласної санітарно-епідеміологічної станції до Казахстану. Отримавши досвід практичної роботи, В.А. Кондратюк відчув, що для подальшої ефективної реалізації себе як особистості необхідно продовжити шлях у науку, тому у 1961 р. вступив до аспірантури з відривом від виробництва на кафедру загальної гігієни Казахського державного медичного інституту (м. Алма-Ата), після закінчення якої у 1964 р. блискуче захи-

стив кандидатську дисертацію на тему: "Санитарно-гигиеническая характеристика рек Чу, Талас и подземных вод их долин как источников питьевого водоснабжения", яка й досі має практичне значення для забезпечення водою місцевого населення.

Молодого кандидата медичних наук у грудні 1964 р. прийняли на роботу асистентом кафедри гігієни Актюбинського державного медичного інституту, де він і працював майже два роки. У Казахстані він зустрів і покохав свою майбутню дружину, теж лікаря, Нелю Григорівну. Та все одно дуже хотілося повернутися на неньку Україну. За першої нагоди Володимир Андрійович, вже з дружиною і донькою Оленкою, 1966 року приїхали до Тернополя, де 9-й рік функціонував новостворений Тернопільський державний медичний інститут. Після співбесіди з завідувачем кафедри гігієни, професором О.В. Перовим та ректором інституту, професором П.О. Огієм він був допущений до конкурсу на посаду асистента кафедри гігієни та за його результатами зарахований асистентом. З того часу В.А. Кондратюк постійно працював на різних посадах спочатку в інституті, потім в академії та в університеті, успішно просуваючись службовими щаблями. У 1978 р. В.А. Кондратюка було обрано за конкурсом на посаду доцента кафедри соціальної гігієни і ОЗО з курсом гігієни. Він не задовольнився посадою доцента і далі торував свої шляхи у

науці, продовживши наукову працю над докторською дисертацією на тему: "Гигиенические основы регламентации химического состава регенерированной питьевой воды для экипажей летательных аппаратов", яка теж мала вагоме практичне значення, і захистив її у 1990 р. Того ж року був призначений професором кафедри загальної гігієни (1991 р. йому присвоєно вчене звання професора цієї кафедри), а у 1995 р. став її завідувачем. З 2000 року продовжив працювати професором цієї ж кафедри, а з 2002 р. знову очолив її і керував ще протягом 2-х років. З 2004 року і донині Кондратюк В.А. — професор кафедри загальної гігієни та екології нашого університету. У 1995 р. його обрали членом-кореспондентом, а з 2000 р. — дійсним членом (академіком) Української екологічної академії наук. Як одного з найдосвідченіших гігієністів України професора В.А. Кондратюка було призначено експертом ВАК України. Вагомий вклад у народне господарство він зробив, керуючи протягом 1977-1992 років низкою госпрозрахункових договірних тем з гігієнічного нормування шкідливих хімічних речовин у воді водоймищ України господарсько-питного користування через забруднення їх стічними водами промислових підприємств. За результатами проведених професором В.А. Кондратюком досліджень було затверджено 25 гігієнічних нормативів вмісту шкідливих речовин у питній воді. Отримані

наукові матеріали та ідеї було використано в одній докторській та п'яти кандидатських дисертаціях. Крім того, завдяки виконанню цих робіт було створено додаткові робочі місця для наукових співробітників. Одна з них — Л.С. Фіра нині є доктором біологічних наук, професором, завідувачем кафедри фармацевтичної хімії.

Володимир Андрійович бере активну участь у суспільно-громадському житті колективу університету. Тривалий час він був членом Вченої ради нашого навчального закладу, а зараз є членом Консультативної ради університету та Вченої ради навчально-наукового інституту фармакології, гігієни та медичної біохімії ім. М.П. Скакуна. Зробив свій вклад професор В.А. Кондратюк і у підготовку науково-педагогічних кадрів — під його керівництвом та за його активної участі захистили дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата медичних наук п'ять лікарів. На кафедрі він керує студентським науковим гуртком. Активно працює професор В.А. Кондратюк і у Малій академії наук. Його підопічні школярі неодноразово посідали призові місця на Всеукраїнських олімпіадах, а потім ставали студентами різних вищих навчальних закладів, у тому числі і нашого університету. Значне місце у його житті займає і створення підручників та посібників. За редакцією професора В.А. Кондратюка і у співавторстві випущено два підручника, два посібники і один довід-

ник, а також написано понад 250 науково-педагогічних статей та отримано 6 патентів на винаходи. У трудовій книжці професора В.А. Кондратюка не вистачило місця для записів про всі подяки та нагороди за досягнення протягом понад півстолітньої практичної та науково-педагогічної роботи. На жаль, вже відійшла у вічність дружина Володимира Андрійовича, з якою він прожив у злагоді багато років і виростив та належно виховав двох доньок — Олену і Наталю. Спочатку вони стали студентками-медиками, а потім і лікарями. Його старша дочка Олена Володимирівна Лотоцька після кількох років роботи у практичній медицині пішла за прикладом батька працювати на науково-педагогічну ниву, захистила дисертацію кандидата медичних наук, стала доцентом кафедри загальної гігієни та екології нашого університету і зараз запланувала роботу над докторською дисертацією.

Увесь колектив кафедри загальної гігієни та екології, учні та друзі щиро вітають вельмишановного професора Володимира Андрійовича Кондратюка зі славною ювілейною датою — 75-річчям з дня народження та 45-річчям науково-педагогічної роботи у нашому університеті і щиро зичать міцного здоров'я, бадьорості та активного гігієнічного довголіття, плідної роботи на благо медичної науки та здоров'я українського народу, всього того, що у сукупності називають щастям!